

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 10. rujna 2017. [\[Multimedia\]](#)

Gospodin nas uči primjerom poniznih

Draga braćo i sestre!

Netom prije ulaska u ovu crkvu, gdje se čuvaju relikvije sv. Petra Clavera, blagoslovio sam kamene temeljce dviju ustanova namijenjenih osobama koje su u velikim potrebama i posjetio sam dom gospođe Lorenze gdje svakodnevno prima mnogu našu braću i sestre i daje im hranu i ljubav. Ti su susreti ostavili na mene dubok dojam, jer se tamo može rukom dotaknuti Božju ljubav koja postaje konkretna, svakodnevna.

Zajedno ćemo izmoliti Angelus, spominjući se utjelovljenja Riječi. Mislimo pritom na Mariju, koja je začela Isusa i donijela ga na svijet. Danas razmišljamo o njoj kao Gospi od Chiquinquire. Kao što znate, dugo je vremena ta slika bila napuštena, boje su na njoj izbljedjele i bila je polomljena i rasparana. S njom se postupalo kao s komadom stare vreće, bez ikakvog poštovanja, sve dok nije završila među odbačenim stvarima.

Tada je jednostavna žena, koja se prema tradiciji zvala María Ramos, prva štovateljica Djevice iz Chiquinquire, vidjela nešto drugo na platnu. Imala je hrabrosti i vjere da uzme sa sobom tu oštećenu sliku koja je dugo vremena propadala na jednom zabačenom mjestu, vrativši joj izgublenu vrijednost. Znala je pronaći i odati štovanje Mariji, koja je nosila Sina u svojim rukama, upravo u onom predmetu koji je za druge bio prezren i beskoristan.

Na taj je način postala paradigma svih onih koji, na različite načine, nastoje vratiti dostojanstvo brata koji je pao zbog boli izazvanih ranama života, onih koji se ne predaju i rade na tome da im izgrade dostojanstven dom, da im pomažu u njihovim prijekim potrebama i, prije svega, mole ustrajno da oni ponovo zadobiju sjaj Božje djece koji im je silom oduzet.

Gospodin nas uči primjerom poniznih i onih koji su u očima svijeta bezvrijedni. Ako je Mariji Ramos, jednostavnoj ženi, dao milost prihvaćanja slike Djevice u siromaštvu tog oštećenog platna,

Isabeli, domorotkinji, i njezinu sinu Miguelu, udijelio je dar da budu prvi koji će vidjeti preobraženo i obnovljeno platno s likom Djevice. Oni su bili prvi koji su jednostavnim očima vidjeli taj komad tkanine u potpuno novom sjaju, i u njemu sjaj božanske svjetlosti koja sve pretvara i čini sve novo. Siromašni, ponizni su ti koji kontempliraju Božju prisutnost, oni kojima se objavljuje otajstvo Božje ljubavi s većom jasnoćom. Oni, siromašni i jednostavni, bili su prvi koji su vidjeli Djevicu iz Chiquinquire i postali njezini vjerovjesnici, navjestitelji Djevičine ljepote i svetosti.

U ovoj ćemo se crkvi moliti Mariji, koja je samu sebe nazvala "službenicom Gospodnjom", i sv. Petru Claveru, "vječnom robu crnaca", kako je samog sebe prozvaao na dan polaganja svojih svećanih zavjeta. On je dočekivao brodove koji su dolazili iz Afrike na glavno tržište robova novog svijeta. Mnogo puta ih je samo pozdravljao gestama, evangelizacijskim gestama, jer nije mogao drukčije s njima komunicirati, budući da su govorili različitim jezicima. Ali nježnost nadilaze sve jezike i sveti Petar Claver je dobro znao da je jezik ljubavi i milosrđa svima razumljiv. Ljubav pomaže razumjeti istinu i istina zahtijeva geste ljubavi: idu zajedno, ne mogu se razdvajati. Kad bi osjetio odbojnost prema njima – jer su ti jadni ljudi dolazili u stanju koje je kod čovjeka izazivalo odbojnost – Peter Claver ljubio bi im rane.

Strog i čovjekoljubiv do junaštva, nakon što je pružio utjehu u samoći stotinama tisuća ljudi, nije umro čašćen, štoviše, pao je u zaborav i proveo je posljednje četiri godine svog života bolestan, zatvoren u svojoj sobici i u zastrašujućem stanju napuštenosti. Tako plaća svijet; Bog mu je uzvratio na drugi način.

Doista, sveti Petar Claver je svjedočio na izvanredan način odgovornost i pozornost koju svaki od nas mora imati za svoju braću. Taj svećenik je od drugih krivo optužen da je bio nediskretan u svojoj revnosti i morao se suočiti s oštrim kritikama i upornom protivljenju onih koji su strahovali da će njegovo služenje ugroziti bogatu trgovinu robovima.

I dan-danas, u Kolumbiji i čitavom svijetu, milijuni ljudi su žrtve trgovine robljem, ili prose malo čovječstva, trenutak nježnosti, otiskuju se na more ili daju se ne put jer su izgubili sve, počevši od vlastitog dostojanstva i svojih prava.

María iz Chiquinquire i Petar Claver pozivaju nas da radimo za dostojanstvo naše braće, posebno za siromašne i odbačene od društva, za one koji su napušteni, za iseljenike, za one koji su izloženi nasilju i trgovini ljudima. Svi oni imaju svoje dostojanstvo i živa su slika Boga. Svi smo mi stvoreni na sliku i priliku Božju i sve nas Djevica drži u svoju rukama kao ljubljenu djecu.

Uputimo sada svoju molitvu Djevici Majci da nam pomogne otkriti Božje lice u svakom muškarcu i ženi našeg doba.

Angelus Domini...

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

s ovoga mjesta želim zajamčiti svima svoju molitvu za sve zemlje Južne Amerike, a na osobit način za Venezuelu. Izražavam svoju blizinu svakom od sinova i kćeri te ljubljene zemlje, kao i onima koji su pronašli svoj dom u Kolumbiji. Iz ovoga grada, sjedišta ljudskih prava, upućujem apel da se odbaci svako nasilje u političkom životu i da se pronađe rješenje za tešku krizu koja se proživljava i koja pogađa sve, osobito najsiromašnije u društvu i one koji su u najnepovoljnijem položaju. Neka Djevice Marija zagovara za sve potrebe svijeta i svakog od svoje djece.

Pozdravljam također sve vas ovdje prisutne, koji ste došli iz različitih krajeva, kao i one koji prate ovaj pohod putem radija i televizije. Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene.